

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 25. Papa Imperatorem placat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. *leniat ac demulceat. Ita salva Imperii*
A.C. 1157. *Dignitate, tranquilla erit Ecclesia.*

§. XXV.

Papa Imperatorem placat.

Interea Fridericus Imperator, in Italia secundo moturus, ad urbem Augustam castra posuit, ubi milites colligebantur, Rainaldo Cancellario suo & Ottone Comite Palatino Bavariæ præmissis, qui in Longobardiam progressi ubique Imperatoris Regnum stabiliebant. Hac re comperta Pontifex alios duos Legatos Friderico mittit, Henricum Presbyterum Cardinalem tituli S. Nerei, & Hyacinthum Diaconum Cardinalem S. Mariæ in schola Græca, viros prudentia præditos, & rebus gerendis multo ac priores duo aptiores. Ubi Mutinam pervenerunt, Imperatoris Nuncios ad eunt, modeste se se inferunt, & postquam Legationis suæ causam summam exposuissent, missos se fuisse ad pacem reducendam & honorem Imperii conservandum, iter suum prosequendi licentiam obtinuerunt. Inde Tridentum delati Episcopum illius civitatis, ut tuto in Germaniam proficisci possent, itineris socium acceperunt. Cum enim omnes scirent, Imperatorem Papæ esse insensum, complures occasione usuri, & Legatos in faucibus montium iter facientes rebus

c. 17.

rebus suis spoliaturi, in insidiis excubabant. Quas neququam evaserunt, quippe duo Comites, viri in illis regionibus potentes, Cardinales & Episcopum Tridentinum captos, omnibusque suis exutos, vinculis ferreis adstrinxerunt, donec quidam nobilis Romanus, Hyacinthi Cardinalis frater, se ipsum pignori dans, vinctos liberavit. At paulo post Henricus Dux Bavarix & Saxonix hanc injuriam ultus est.

Sæcul. XII.
A. C. 1157.

Itaque Legati, in castra Imperatoris ad Augustam commorantis pervenientes, in ejus conspectum admittuntur, ac postquam eum Urbis Romanæ Dominum Orbisque Imperatorem salutassent, exponunt, Papam vehementer dolere, quod, licet sua quidem opinione immeritus, Principem sibi iratum haberet. Tum epistolam reddunt; eamque legit & interpretatus est Otto Episcopus Frisingensis, quem, ut Radevicus ejus Discipulus testatur, exorta inter Imperium & Sacerdotium divisio multum affligebat. Epistolæ autem Papalis summa hæc erat, Imperatorem ob vocem *Beneficium*, in priore epistola adhibitam, non debuisse commoveri. Quia posita non fuisset ad significandum Feudum, pro more illorum temporum, nec Papam voluisse innuere, quod Imperator Vassallus ejus esset, sed hanc vocem in eo sensu

c. 22.

Ep. 4.

Sæcul XII. sensu adhibuisse, quo ex institutione
A.C. 1157. primæva linguæ Latinæ bonum factum
 significat, & sicut in universo Sacræ
 Scripturæ corpore invenitur. Ita etiam
 Papa illa verba sua explicat: *contulimus*
tibi Insigne Imperialis coronæ, & dicit,
 non alio in sensu fuisse posita, quam
coronam capiti tuo imposuimus. Alias
 interpretationes ejusmodi hominibus
 tribuit, qui pacem oderunt, & in fine
 Legatos suos Henricum & Hyacinthum
 Imperatori commendat, quos a se, sua-
 dente Henrico Duce Baviaræ & Saxoniarum,
 missos dicit. Hæc Pontificis epistola
 c. 23. Imperatoris animum mitigavit, qui Le-
 gatis quædam alia exposuit, quæ, nisi
 tollerentur, discordiæ semina futura
 essent. Responderunt Legati, quæ Prin-
 cipi placitura sciebant, pollicentes, Pa-
 pam in omnibus Jura & dignitatem Im-
 perii esse conservaturum. Tunc vero
 Imperator edixit, se cum Papa & Clericis
 Romanis in gratiam rediturum, atque
 in bonæ fidei pignus Legatis præsentibus,
 affectu ad absentes extenso, osculum
 pacis dedit. Ita lætos & donis cumu-
 latus dimisit.

§. XXVI.

Ottonis Frisingensis extrema.

Otto Frisingensis inter comites Fride-
 ricum Imperatorem, nepotem suum,
 in